

Bestyrelsens beretning 2018.

Når man sådan lige kigger tilbage på det forløbne år, skete der nogle ting, som sædvanligvis ikke plejer at ske.

Første gang vi så problemer med aksel og hjul var til Dansk Mølledag, hvor møllen ellers kørte godt. Pludselig knækkede nogle tænder både i det ene og det andet hjul. Pokkers! Tænderne blev skiftet og vi troede, vi fandt ud af, hvad årsagen var. Det gjorde vi måske også, men ikke den grundlæggende årsag. Når man har et problem, skal man blive ved med at spørge sig selv: Hvorfor? Hvorfor? – til man når til den egentlige grund.

1. Hvad var problemet? Tænderne knækkede.
2. Hvad var årsagen til at de knækkede? De kørte skævt af hinanden.
3. Hvorfor kørte de skævt? Det ene hjul lå/stod ikke korrekt i forhold til det andet, så vi flyttede hjulet.

Her skulle vi ikke være stoppet! – samme skade kom igen til høstdagen. Så vi prøvede igen ...

4. Hvad var årsagen til dette problem? Hvorfor lå hjulet ikke rigtigt? Havde vi lagt det forkert? Havde hjulet flyttet sig? Hjulet havde flyttet sig.
5. Hvorfor havde hjulet flyttet sig? Der var ikke noget til at stoppe de kiler, der skal holde hjulet fast.
6. Hvorfor var der ikke det? Fordi vi havde fjernet de knægte, som før låste kilerne.
7. Hvorfor havde vi fjernet knægtene? Vi troede ikke, de havde nogen betydning.
8. Løsning? Vi blev "klog af skade" og satte knægte på igen.

Vi satsede på, at opgaven var løst. Vi nåede lige akkurat at få malet mel og gjort rent igen inden julemarkedet. Det var rart – det virker forkert at have gæster på møllen uden at have mel til salg.

Arbejdet med at male møllen var godt planlagt og forberedt. Derfor kunne det gennemføres på den tid, der var tiltænkt. Det var noget griseri at arbejde med, men dog var det mindre beskidt end tidligere gange. Den opvarmede tjære var skiftet ud med et andet produkt, som var meget nemmere at arbejde med. Jeg tænker dog nok, at de involverede syntes, det var klistret alligevel. Vi havde (*været rundt om*) overvejet flere løsninger vedr. at nå op over "lille stige-højde" – bl.a. et stillads. Da vi så prisen på tilbuddet, kom vi hurtigt på andre tanker. Forrige gang havde vi en lift løftet op på omgangen. Det fungerede meget godt, og det blev også løsningen denne gang. Hele forløbet er godt dokumenteret i "Vingesuset". Forbrug, leverandører osv. er noteret i et dokument på vores Google-drev. Vi håber, det varer længe, før vi skal til det igen, men så kan vi forhåbentlig udnytte den gode dokumentation.

Vi har nu det 4. sæt sejl på vingerne. Det første sæt var dem, som lå i skurvognen, da den første mølle brændte. Da de var udslidte, købte vi to nye sæt, da vi kunne få dem til en god pris. De holdt desværre ikke så længe, og vi måtte til (*at se på*) at undersøge, hvad vi så skulle prøve. Hvorfor holdt vores sejl ikke? Er der noget ved møllens placering, der påvirker dem? Vi ved det ikke, men det virker til, at alger – både røde og grønne – er det største problem, foruden de bliver jordslåede. Det giver jo sig selv, at der sker noget, når vi af og til må rulle våde tykke lærredssejl sammen – og måske ikke ruller dem ud igen før efter en til flere uger. Ved et ERFA-møde med andre møllere

havde vi besøg af en sejlmager, som havde flere gode oplysninger om sejl. Han havde syet sejl til Løve mølle og de så godt ud. I et forsøg på at undgå våde sejl, besluttede vi at købe samme slags sejl. De er af et kunstmateriale, som er let, tørrer let og kan tåle solens stråler. De ser flotte ud, og da de ikke vejer ret meget, er de nemmere at sætte op og tage ned igen. Da de også fylder meget mindre, kan vi tage dem ned før julemarkedet og f.eks. have dem liggende hjemme hos et medlem, indtil der igen er plads i møllehuset efter julemarkedet. Det betyder, at vi heller ikke har samme risiko for at få musebid i dem. Det bliver spændende at se, om vi har taget en god beslutning.

Besøg af grupper har været en mangelvare i flere år. I 2018 havde vi to gruppebesøg. Et fødselsdagsselskab og Møllerforeningens årsmøde på tur. Det var selvfølgelig to helt forskellige besøg. Vi fik stor ros fra begge grupper for vores måde at håndtere gæsterne på samt opdelingen af de aktive. I den sidste sæson havde vi ikke faste regelmæssige åbningsdage i håb om, at gæster ville kontakte os og booke et besøg. Det duede slet ikke. Ikke én booking ud over fødselsdagen. Så fik vi afprøvet den idé, som opstod ud fra, at vi ikke havde mandskab til at sætte fuldt hold hver eller hver anden søndag.

En anden slags gruppebesøg var dagen med bagerlandsholdet. Dejligt de valgte at bruge møllen og møllebakken til årets profil- og sponsorbilleder. De blev dog slemt forsinkede fra Ringsted og havde ikke meget tid hos os. Det var vist ikke meget af møllen, de egentlig så, men på deres hjemmeside kan man se alle de fine billeder.

Nye bord-bænkesæt. Det er rigtig populært at gå op på møllebakken med kaffe- eller madkurv – eller bare en øl. Det skyldes bl.a. der er mulighed for at sidde deroppe. Vi har lige fra starten af arbejdet med møllen haft bord-bænkesæt. Der er kommet flere til med tiden, og der er blevet repareret meget på dem. Men da både en gæst og en aktiv faldt ned af bænken, da den knækkede, var det tid til nyindkøb. Vi har jo tidligere fået de to store tunge sæt, men vi vil ikke have flere af dem. Dels fordi de ikke kan flyttes, når der skal slås græs, men også fordi vi ser, at vores gæster meget gerne vil flytte dem rundt efter vind og sol. De nye sæt er mere solide og tungere end de gamle, men dog håndterbare.

3 gange i løbet af sommeren kom de unge mennesker fra Ridelejren på Katrinebjerg. 3 onsdags-aftener. Deltagerne mødtes til en slags midt-uge-besøg med deres forældre her hos os. Der var ca. 12-14 børn med lidt flere forældre. Egentlig var konceptet: De kommer til hest, forældrene kommer med kage og vi laver et lille hyggebål. Det gik jo ikke med bål sidste sommer pga. tørken. Så vi tænkte, at det ville give god mening at prøve at køre med møllen stedet, og i det hele taget gøre lidt mere for at vise møllen frem. Jo, men mølleriet kræver vind, og det var der ikke noget af. De fleste forældre var et smut inde i møllen og vi solgte også lidt mel. Jeg er ret sikker på, at nogle af dem kom igen til julemarkedet.

Julemarkedet er grundigt beskrevet i "Vingesuset", så det vil jeg ikke sige så meget om. I bestyrelsen gør vi os hvert år tanker om, hvad vi skal gøre, hvis vi et år ikke længere orker at lave alle de spiselige ting – eller ikke længere får de fine nisse-ting foræret. Vi er ikke nået frem til en endelig plan. Kan vi tage "kræmmere" ind? Er der plads? Vil de betale? Kommer vi så til at ligne alle andre julemarkeder? Der er stadig plads til mange tanker i fremtiden.

I efteråret havde vi Høstdag i samarbejde med menighedsrådet. Der var ikke noget nyt på programmet i forhold til sidste år. Vi efter sidste år blevet enige om, at vi gerne have lidt mere styr

på hvem gør hvad på dagen. Det viste sig dog at begge arrangører havde en del afbud blandt de aktive. Trods det kom der styr på tingene og det hele gik godt.

Dansk Mølledag er vi altid med i. Vi havde ca. 50 gæster og er godt tilfredse, når vi sætter det i forhold til vores mindre set-up.

Samarbejde med FSO har vi taget tilløb til mange gange. I år ser det ud til at det lykkes. Efter et godt fælles bestyrelsesmøde er der blevet sat flere ting i søen. Noget har I allerede set, andet arbejdes der på til senere på året. Fælles arbejdsdag i marts var én ting. Fælles guide møde med skolestuen var det næste. Der er i begge bestyrelser lyst til, at få det til at fungere.

Der har igennem året været mange store og små vedligeholdelses opgaver: vejrbom, skade i hatten, nyt rækværk på omgang, reovering af jordtrappe, tjæring, råd i en vinge, persebom der sad helt forkert og slog på vindrosen. Der har været flere forsøg med belægning på omgangen, og en masse andre ting som bare er blevet lavet. Møllebanden har været meget aktive i år, hvilket er helt essentielt for, at møllen fortsætter med at være pæn og kan fungere.

I aften er det på sin plads at sige tak til alle som har gjort en eller anden form for indsats for møllen og lauget. Der er ikke nogen der kan undværes, og alles indsats er meget vigtig. Ordet forening siger jo lige præcis, at vi skal klare det sammen, forene os. Det synes jeg at vi gør ret godt. Tak for året 2018-19 i Skamstrup Møllelaug.